

В місячнім сьйві срібні Карпати,
Зорі на гори перлами впали... —
Як же у ніч таку не трембітати?
Як не сказати, що ми покохались?

Тіло гуцула виносять із хати,
Газду старого, що спочив тихо... —
Як же у мить таку не трембітати?
Як не сказати горам про лихо?

Танки ворожі гудуть у Карпатах,
Прапор чужинця над Довбуша краєм... —
Як же у час такий не трембітати?
Як не гукнути: волі бажаєм!

Текст наводимо по книзі [Ярослав Паладій. Абетка з історії України](#) . — МП «Пам'ятки України». Київ, 1993.